

kterisujících tyto kategorie — ovšem přihlížeje při tom na ustanovení odst. 2 a 3 § 3 zák. 114/20.

St-1 v administračním řízení uplatňoval dvojí: jednak status technického úředníka všeobecně se všemi právy s ním spojenými, jednak zvlášť nárok na požitky tomu odpovídající, speciálně na zařazení do postupové kategorie A.

Žal. úřad nerozeznává mezi oběma různými pojmy kategorie, jak je vytvořila pražská služ. pragmatika, přehlédl tuto dvojí stránku petitu st-lova, nepřihlížel důsledkem toho vůbec k tomu, které kategorii ve smyslu § 43 služ. pragm. jest rovnati dosavadní postavení resp. služební místo st-lovo u obce B. podle objektivních znaků je charakterisujících, a máje na mysli pouze požitky st-lovy — bral v úvahu pouze postupové kategorie § 45 služ. pragm., přihlížeje při tom k tomu, na kterou z těchto postupových kategorií by st-1 na základě svého subjektivního předběžného vzdělání měl nárok. Při tom nechal pak nevyřízený eventuelní petit st-lův na úpravu požitků se zřetelem k zák. o obecních úřednících z 23. července 1919 č. 443 Sb.

Postup tento neopovídá ustanovení § 3 zák. 114/20, jak shora vyloučen. . . .

Č. 4015.

Státní úředníci: Bývalý úředník býv. rak.-uherského společného ministerstva nemá proti čsl. státu pensijních nároků.

(Nález ze dne 11. října 1924 č. 17.259.)

Věc: Albrecht T. (adv. Dr. K. Wolf z Prahy) proti ministerstvu zahraničních věcí o přiznání pensijních požitků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-1 byl až do převratu zaměstnán jako obchodně-odborný úředník IX. hodnostní třídy při někdejším c. a k. min. zahr. záležitostí ve Vídni. Příslušeje domovským právem do Jirkova v Čechách, zažádal po převratu, pokládaje se za příslušníka »Deutsch-Böhmen«, o další ponechání v zahraniční službě rakouské republiky a byl v květnu 1919 přidělen rakouskému zastupitelskému úřadu v Praze. Po uzavření míru St. Germainského zažádal za převzetí do zahraniční služby republiky čsl., byl však výnosem min. zahr. z 18. srpna 1920 odmítnut. Na to podal nejprve u státního úřadu pro zahr. věci ve Vídni, a hned na to u čsl. zahr. min. žádost za přiznání pense. Nař. rozhodnutím čsl. min. zahr. věci žádost tu zamítlo z důvodu, že st-1 přijal po 28. říjnu 1918 státní službu v rakouském státě bez povolení čsl. vlády a pozbyl tím státní příslušnosti čsl., kterou by mu byla jinak zajišťovala skutečnost držení domovského práva v čsl. obci, a následkem toho i čsl. práva domovského, a to před ratifikací smlouvy St. Germainské.

Stížnost podanou do tohoto rozhodnutí nss neshledal důvodnou.

Podle § 2 zák. o ss je nss povolán poskytovat ochranu toliko subjektivním právům. Jak bylo již opětně, tak na př. v nál. Boh 1883 adm.

vysloveno, mohou strany tvrzená svá subjektivní práva opíratí toliko o právní normy vnitrostátní, nikoli o ustanovení mezinárodních smluv, pokud tato ustanovení nebyla v nějaký vnitrostátní právní předpis vtělena. Celý spor zahrocuje se tedy v otázku, existuje-li nějaká právní norma čsl. státem vydaná, z níž by st-1 mohl čerpatí svůj nárok, aby mu čsl. stát poskytl pensijní požitky.

Otázka pensijního zaopatření zaměstnanců býv. společných úřadů říše rak.-uh. není dosud zákonodárstvím čsl. státu upravena, a není žádné normy, která by jim — i když mají zde domovské právo a státní občanství — dávala právní nárok proti čsl. státu na pensijní požitky z titulu jejich někdejší služby u společných úřadů rak.-uherských. Nárok takový mohl by jim vzejítí jenom tehdy, když by byli převzati do služeb státu čsl., na základě této služby podle všeobecných předpisů o pensijním zaopatření státních zaměstnanců čsl. Tento titul nepřichází tu však v úvahu, neboť — jak nesporně — st-1 se sice o převzetí do služeb čsl. republiky ucházel, byl však výslovně odmítnut.

Pokud tento právní stav trvá, nemůže tedy st-1 s úspěchem uplatňovati právní nárok vůči čsl. státu na přiznání pensijních požitků, a jeví se tedy stížnost jeho bezdůvodnou.

Č. 4016.

Obecní samospráva (Čechy): Předsedající starosta má při volbách členů komisí obecních v obec. zastupitelstvu hlasovati toliko při rovnosti hlasů.

(Nález ze dne 13. října 1924 č. 9700).

Věc: Obec J. a spol. proti zemské správě politické v Praze o platnosti usnesení obecního zastupitelstva.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v J. usneslo se dne 16. října 1923 ve smyslu § 9 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 Sb., aby byly zřízeny komise finanční, komise stavební a zdravotní a komise chudinská a aby každá z nich měla 7 členů. Mimo starostu bylo při schůzi přítomno 23 členů obecního zastupitelstva, z kterých hlasovalo 12 pro usnesení a 10 proti, kdežto jeden člen zdržel se hlasování.

Strana komunistů, jejíž členové zůstali se svými hlasy v menšině, nezúčastnila se voleb do obecních komisí, které byly konány téhož dne a podala proti nim námitky.

Zsp v Praze vyhověla těmto námitkám na základě § 67 uvedeného zák. rozhodnutím ze 16. ledna 1924, zrušila volbu komisí a nařídila, aby vykonána byla nová volba, avšak teprve pak, až bude počet členů platně ustanoven usnesením ob. zast., ježto usnesení ob. zast. ze 16. října 1923, jímž počet tento stanoven býti měl, není platno, poněvadž neodpovídá předpisu 48 ob. zř., podle něhož k platnosti usnesení jest třeba nadpoloviční většiny přítomných členů zastupitelstva. V daném